

Spijker kwartier

wijkkrant

8 **Afval:** dweilen met de kraan open

16 **Op stap met de wijkagent**

20 **Interview met de
burgemeester**

De kans is groot dat dit voorwoord niet daadwerkelijk het eerste is wat u in deze wijkkrant leest. Ik heb zelf altijd de neiging om kranten en tijdschriften van achteren naar voren te lezen. Het is een dingetje uit mijn jeugd. Vroeger las ik namelijk altijd eerst de laatste bladzijde van een boek. Ik wilde immers wel even zeker weten dat het verhaal goed afliep, voordat ik me verbond aan het lezen van kaft tot kaft.

Ik woon pas sinds anderhalfjaar in het spijkerviertel, maar ik heb me al aan veel mooie initiatieven in deze wijk mogen verbinden. Deze buurt voelde al snel als een thuis. Ik woon verkamerd – hoewel ik dat al bijna niet meer hardop durf te zeggen. Deze wijk was echter ook onderdeel van mijn jeugd. Ik ging hier vroeger naar de middelbare school. Het is toen nooit in me opgekomen dat ik later zou kunnen wonen in de straat waar ik dagelijks doorheen fietste. Ik zie de wijk nu door hele andere ogen dan toen. En dat vind ik ook zo mooi aan de wijkkrant: In elk artikel zie je de wijk door de ogen van iemand anders. In deze editie ziet u de wijk onder andere door de ogen van de burgemeester, de wijkagent, een handelaar in speciaalbier, de buurtkinderen Max en Morris, en een Joods gezin tijdens de oorlog.

Ik wens u veel plezier met lezen, of, als u er zo eentje bent als ik: Ik hoop dat u de wijkkrant met veel plezier hebt gelezen!

Katja Krediet

**DE REDACTIE
WENST IEDEREEN
EEN HEEL GOED
2020!**

De m-EETlat

Lunchen in de wijk...

.. waarbij we lunch-eetgelegenheden in de wijk langs een meetlat leggen.

Dat begin van die Hommelsestraat, ik ben er gek op. Die drukte, de mensen, de roze emmers, boodschappenkarren op wielletjes en badmatjes, heerlijk... Op een ongewoon warme avond in oktober raakte ik bij toeval verzeild bij Café Kroon, dronk een uitstekend glas rode Merlot op het terras en raakte in gesprek met een paar buurtbewoners. Ik besloot de volgende meetlat maar eens langs de lunch hier te gaan leggen. Al is een tent die net een half jaar geleden begonnen is eigenlijk iets te kort bezig voor de serieuze beoordeling door onze wijkkrant!

Ik was te vroeg en kon opnieuw even op het terras in de zon zitten. Een hele aardige dame met spannende tattoos voorzag me van een koffie en vroeg of de kachel aan moest. Nee, ik wachtte gewoon op Vriendin T. die in plaats van vriendin S. mee mocht. Dat kopje koffie haalt direct het eerste punt binnen: een 'Bosbrandje' dat zeer smakelijk blust! Een antiek lepeltje erbij om in de sfeer te komen...

We waren binnen de eersten. Dus keuze genoeg om een plekje te vinden. Hond W. mocht ook mee, kreeg een snackje en was verder braaf.

De Kroeg is een semi-hippe tent met een knipoog naar de oorspronkelijke voorvader uit 1927. Bruine sfeer, maar hip genoeg zonder stoffig te zijn. Beetje donker misschien, maar eigenlijk hoort dat ook wel zo.

We waren er al heel snel uit: de bediening was ongelooflijk aardig! Niet alleen de dame die me de koffie bracht, nee, allemaal echt heel vriendelijk en professioneel. Daar zou het allemaal niet aan liggen, wat er verder ook komen mocht.

Het menu

Op het eerste gezicht ziet de lunchkaart er nogal gewoontjes uit: uitsmijters, tosti's, broodje bal, salades... Tot je goed gaat kijken en verder lezen. In Arnhem heb ik nog nergens zoveel vegetarisch – en echt, zelfs het ruime veganistische aanbod gezien!

Als je even doorleest, zie je hoe origineel de gerechten kunnen zijn, voor een hele schappelijke prijs. Jammer is dan wel weer dat ze niet aan glutenvrij brood doen. Maar als het smaakt zoals het leest, zijn wij een zeer tevreden meetlat!

Vriendin T. gaat voor de salade Kroon, een grote groene salade met avocado, gegrilde kip en heel veel andere dingen. Eventueel kun je de kip nog inruilen voor oesterzwammen. Stukje brood erbij, beetje rommelige presentatie, maar meer dan genoeg. Smaakt het? Best goed, jammer dat de kip aan de zoute kant is, misschien dat de ansjovis iets te ruim toegevoegd was.

Ik kies het veganistische broodje Nonijnsalade, een tonijnsalade zonder vis. Oké, kom maar op, toevallig heb ik dat zelf een keer gemaakt en weet hoe verrassend deze smaak kan zijn. Op twee sneden witbrood is een ruime hoeveelheid Nonijnsalade gesmeerd, de belofde kappertjes en gekarameliseerde rode ui er boven op. Ja, ik herken de smaak. Prima. Ruime garnering van sla en tomaten, helaas niet aangemaakt. Het duurt even voor het allemaal op tafel gezet wordt maar ik klaag niet: ik ben aan het eten...

Café Kroon Hommelsestraat 66 6828AL Arnhem

Reactie van eigenaar Wendo Kroon:

Fijn dat je ons cafe leuk vindt, we zijn inderdaad eigenlijk nog maar net begonnen maar al best 'volwassen' bezig, haha! Met de kaart zijn we ook nog altijd bezig en hebben nog allerlei plannen, die is zeker nog niet af. We hebben trouwens wel glutenvrij brood ;) Verder komen er over een paar weekjes ook nog verwarmde stoelen op ons terras, dit ipv heaters, want het is beter voor het milieu en o zo gezellig warm.

We rekenen af voor 2 personen: **27,30**

2 koffie
1 muntthee
1 verse jus
Salade Kroon
Broodje Nonijnsalade
Water voor de hond: gratis

De m-EETlat:

Wat beoordelen we op 09-11-2019

	Maximaal te halen:	Wat geven we:
Eerste indruk bij het binnenkomen, het interieur, lekker zitten, muziek. Zijn de stoelen oké? Zit je op elkaars lip?	20	15
Bijzonderheden, zoals vegetarisch, veganistisch en glutenvrij eten, thema's, specialiteit.	10	7
Prijs en kwaliteit moeten in verhouding zijn.	10	10
Service en bediening : een hele belangrijke! Voelen we ons welkom? Krijgen we niet te veel en niet te weinig aandacht? Moeten we lang wachten?	30	25
Kwaliteit en smaak van het gerecht en de presentatie op het bord. Hier gaat het natuurlijk om: is het lekker, ziet het er goed uit? Is er zorg en liefde in gestoken?	30	20
Eindscore!	100	77

Muntthee, verse jus en water voor de hond, ook daar is allemaal voor gezorgd. Valt er verder nog iets te melden? Nee, we zijn tevreden. De hond trekt ons naar buiten, de herfstzon in; die heeft er nu genoeg van. En wij ook.

Komen we terug? Ja, zeker, het terras is een heerlijke plek om de Hommelsestraat rustig te aanschouwen, de koffie is goed, er is geen reden om weg te blijven...

Tekst en foto's: Lucille van Straten

Kunst op de Koffie 2019

Een boekenkast die een bunkerbouwer van Nazi-Duitsland in 1945 achterliet in een gevorderd huis van een joodse familie aan de Boulevard Heuvelink 100 in het Spijkerviertel. 'Thuiskomst' heeft het werk, dat beeldend kunstenaar Heidi Linck tentoongesteld heeft voor Kunst op de Koffie. De meubels rond de kast zijn afgedekt. Op een installatie klinken de stemmen van Ido en Ina Nathans. Zij verlieten het huis in 1942 met hun ouders om te ontkomen aan deportatie naar de vernietigingskampen. Ze overleefden allemaal de oorlog en bezochten met hun kinderen en kleinkinderen de woning en het kunstwerk op 24 november jongstleden.

Foto (met toestemming van kunstenaar): Rien Meier

Wijkoverleg

Een avond, begin november, in de Lommerd: wijkoverleg. Zo'n vijftig buurtgenoten en een tamelijk volle agenda zorgden voor een avond van discussie en verbondenheid.

Afvalcontainers

En waarover ging dan al die levendigheid? Om te beginnen over de dichte afvalcontainers en de overlast van de rommel die ernaast komt te liggen. Heb je daar ook last van? Meld de overlast dan via de site van de gemeente of via www.afvalmeldingarnhem.nl. Alleen zo wordt de overlast zwart op wit duidelijk bij de gemeente. Om de overlast terug te dringen, wordt nu gesproken over een mogelijke pilot om periodiek grofvuil op te halen. Verder wordt de gemeente gevraagd om mogelijkheid te bieden voor het scheiden van groenafval. Betalen voor het restafval gaat waarschijnlijk in per juli.

Deelauto's

Verder werd er verslag gedaan van Spijkerpeil, en was onderzoeker Marc Klaassen van Circulaire Economie aanwezig om te vertellen over het onderzoek naar draagvlak voor deelauto's, dat in opdracht van de Werkgroep Verkeer uitgevoerd zal worden. Heb je een auto, maar gebruik je die zeker niet dagelijks? Dan kun je je auto misschien wel delen met een buurtgenoot. Goed voor het milieu en je ziet het resultaat in de straat.

Budgetaanvraag

Aan het buurtoverleg worden ook aanvragen voor budget voorgelegd (je kunt een aanvraag doen via de website). De vergadering brengt dan een advies

uit aan de gemeente, die besluit om de aanvraag al dan niet te honoreren. Deze keer was er een budgetaanvraag van 'Kunst op de koffie', om een mooi jubileumboek uit te kunnen brengen voor een zacht prijsje. Daar bleek ruim voldoende draagvlak voor!

Verkamering

Ten slotte werd er gesproken over het hete hangijzer 'verkamering'. Het contact van de werkgroep 'Verkamering' met de gemeente heeft ertoe geleid dat de gemeente zorg heeft voor een betere balans. De werkgroep heeft een notitie geschreven - 'Het Spijkerviertel Aangenaam in Balans: het Acht Puntenplan van het Spijkerviertel' - voor de gemeente, die tijdelijk is gestopt met het uitgeven van vergunningen en nu bezig is om in overleg met de werkgroep tot een evenwichtiger en coherent beleid te komen.

Zelf meeluisteren en/of meepraten als bewoner of ondernemer uit het Spijkerviertel? Het eerstvolgende wijkoverleg is op maandag 10 februari van 19.45 tot 21.30 uur in de Lommerd. Je hoeft je niet van tevoren aan te melden, maar kunt gewoon binnenlopen bij de Lommerd, vanaf 19.30 uur.

Informatie over de vorige en de komende vergaderingen is ook te vinden op: www.mijnspijkerviertel.nl

Spijkerhart is een succes!

In de vorige editie schreven we dat we op 1 oktober gingen starten met Spijkerhart, de reanimatiecursus.

Met succes

Wederom zes cursisten die het certificaat reanimeren en AED hebben behaald! Inmiddels zijn het er 12! Afgelopen 12 december startten er opnieuw zes cursisten. Wil je je ook aanmelden voor de cursus in januari of februari 2020, dan kan dat via spijkerhart2019@gmail.com

De cursus duurt 4 uur en wordt gegeven in de Lommerd, in samenwerking met het Rode Kruis. De kosten bedragen € 60,-. Aan het eind van de cursus ontvang je:

- een gids: Reanimatie.
- een certificaat reanimatie (digitaal van het Rode Kruis (2 jaar geldig);
- een pasje reanimatie (per post).

In de meeste gevallen zal de

ziektekostenverzekering de cursus vergoeden. Mocht jouw eigen budget niet toereikend zijn dan bestaat de mogelijkheid tot sponsoring. Voor informatie en overleg: spijkerhart2019@gmail.com

Tekst: Spijkerhart

Heeft u de gebroken huisjes op stoeptegels gezien?

Herinneringsmaaltijd

In het kader van 75 jaar Slag om Arnhem riep burgemeester Marcouch organisaties op om een 'herinneringsmaaltijd' te organiseren. Spijkerbed gaf hieraan gehoor. Eva, Marike en Gijs van de organisatie van Spijkerbed vertellen hoe zij die maaltijd vormgaven. 'Wij wilden een soort *walking dinner* organiseren,' legt Marike uit, 'en zo mensen een idee geven wat buurtbewoners tijdens de oorlog hebben doorstaan: de bezetting, de onderdrukking, de deportaties'. De wandeling met de naam 'Verbinding verbroken' was op 28 september en de route liep langs vijf huizen. De ruim veertig deelnemers proefden onder meer het karige eten uit die tijd, zagen filmfragmenten van een Arnhemse evacuee, en bezochten een kunstinstallatie over Duitse soldaten. 'We hebben dus veel aandacht geschonken aan de wijkbewoners,' vertelt Gijs. 'Maar ook aan de vijand en natuurlijk aan de slachtoffers'.

Struikeltekens

Tijdens de voorbereidingen vond Spijkerbed steeds meer informatie over Joodse buurtbewoners die tijdens de Tweede Wereldoorlog gedeporteerd werden en omkwamen

in concentratiekampen. 'We wilden de 57 huizen waarin zij woonden tijdelijk zichtbaar maken,' vertelt Eva. 'In een brainstorm kwamen we tot het plaatje van een 'gebroken huis' als symbool.' Een overzicht van alle huizen waar Spijkerbed een struikelteken plaatste, vindt u op: www.mijnspijkerkwartier.nl/berichten/struikeltekens-herdenking-slag-bij-arnhem Søren Nielsen woont al 25 jaar op de Prins

Hendriksstraat 6. Ook op zijn stoep verscheen een struikelteken. In zijn huis woonde van 1939 tot 1942 namelijk de Joodse familie Simon. De geschiedenis achter zijn woonhuis was een verrassing voor Søren: 'Ik ben geboren na de oorlog en niet in Nederland opgegroeid. Het meeste van die tijd weet ik uit de geschiedenisboekjes. Het verhaal over deze Joodse familie was compleet nieuw voor mij.' Hij liep zelf mee met de wandeling van Spijkerbed. 'Ik was dus even bezoeker in mijn eigen huis. We zijn in een aantal huizen geweest en we spraken over de Joodse families die daar woonden. Ik vond het heel boeiend.' De geschiedenis van de familie Simon is door onze wijkkrant verder uitgezocht en voor de serie 'Levensfoto' bewerkt tot een nieuw verhaal. Dit leest u op de volgende pagina.

www.spijkerbed.org

Tekst: Katja Krediet en Foeke Galema

Foto: Rien Meijer

Plattegrond: Joods Monument

De foto van

Edith en Ilse

Weet u welke foto u op het laatste moment meegrist als er brand uit breekt? Achter die foto schuilt vaak een bijzonder verhaal. Deze keer een speciale editie: de zusjes Edith en Ilse Simon, oudste en jongste dochter van een Duits gezin dat vanaf 1939, op zoek naar veiligheid, een paar jaar in onze wijk woont.

Edith en Ilse op de boot naar Cuba

Hamburg, zaterdag 13 mei 1939

Op de kade staat de familie Simon. Vader Karl, moeder Selma, oudste dochter Edith (17) en de benjamin Ilse (11). Ze staan op het punt per boot te vertrekken met bestemming Cuba. Alle 937 passagiers zijn Joods en hebben een duur ticket bemachtigd. Hun leven is de afgelopen jaren steeds moeilijker gemaakt met pesterijen en verboden. De boodschap is duidelijk: jullie zijn hier niet gewenst. Maar waar naar toe? Weinig landen zitten te wachten op Joodse vluchtelingen. Afgelopen december is het de twee andere dochters van de familie, Ruth (14) en Hildegard (13), gelukt om met een kindertransport Engeland te bereiken.

De bootreis naar Havanna lijkt op een vakantieje met veel zon aan dek, zwemmen, dans en concerten. Bij aankomst, nadat de bagage is uitgeladen, slaat de stemming om als maar een paar mensen aan land mogen. De regels zijn aangescherpt. De Duitse kapitein probeert het noordelijker. Amerika weigert toegang, zo beslist de president persoonlijk. Als Canada ook weigert zit er niets anders op dan terug te keren naar Europa. De bagage van de familie Simon blijft achter op de Cubaanse kade.

Het is even wereldnieuws. Na wekenlang gesoebat zijn een paar Europese landen bereid de opvarenden op te nemen. Ondanks hun wens voor Engeland, komt de familie Simon uiteindelijk in de Prins

Ilse

Hendrikstraat terecht bij de zus van Karl die daar al een jaar woont. Na een maand in Nederland staan ze weer met z'n vieren op een kade. Alleen Edith stapt nu op de boot, deze keer naar Engeland. Na veel moeite is het gelukt een plekje voor haar te bemachtigen. Ilse kijkt de boot zolang mogelijk na.

Arnhem, vrijdag 29 december 1939

Vandaag woont het gezin officieel in de benedenwoning Prins Hendrikstraat 6. De zon laat zich niet zien en het kwik blijft de hele dag onder nul.

Gymnastiek, pianoles, padvinderij zijn populair in de vrije tijd van Arnhemse kinderen. Hoewel de verschillende bevolkingsgroepen veelal langs elkaar heen leven zal Ilse waarschijnlijk de onderwijzeres van nummer 11 en de bakker op nummer 24 kennen of haar joodse leeftijdsgenootje Helena in de Parkstraat 72. Vlakbij hun huis, op de hoek Spijkerstraat/Schoolstraat, staat een openbare lagere school. Vanaf 1941 mogen Joodse en niet-Joodse kinderen niet meer bij elkaar op school zitten.

De winter van 1941 is streng. Bij Musis Sacrum, de bibliotheek en park Sonsbeek verschijnen borden: 'Voor Joden verboden'. De verbodsblijst wordt steeds langer tot aan het verbod toe om bij niet-Joodse mensen op bezoek te gaan. De ster met 'Jood' moet op de kleding van iedere Joodse persoon boven de zes, Ilse is nu 13 jaar.

Arnhem, donderdag 10 december 1942

De temperatuur ligt dicht bij het vriespunt als in het donker om stipt 21.00 uur een razzia begint; 70 Arnhemse politieagenten helpen daarbij. Zij doorzoeken 271 huizen, 346 Joodse Arnhemmers worden meegenomen. Op een handgeschreven arrestatiebriefje staan ook de namen van moeder Selma en Ilse.

V.l.n.r. Karl, Ruth, Hildegard, Edith, Ilse, Selma

Drie ingepakte koffers staan er waarschijnlijk klaar, ook die van vader Karl. De eerdere razzia's in Arnhem en de regelmatige controle van hun huis door een agent, gaven weinig hoop.

De opgepakte groep brengt de rest van de nacht door op de Eusebiusschool.

Karl wordt die avond naar het tijdelijke Joodse ziekenhuis op de Amsterdamseweg 1 gebracht, hij is invalide. Zijn nieuwe bed staat vlakbij het perron waar zijn vrouw en dochter de volgende dag naar Kamp Westerbork vertrekken.

Westerbork, vrijdag 11 december 1942

Vandaag arriveren ze in het kamp. Over twee weken is moeder jarig, Ilse zelf in maart. Haar nichtje Betty trouwt er. En in april '43, na een transport van zieken, is er de hereniging met vader. Hij komt in barak 83, het kampziekenhuis.

In een brief aan haar dochters in Engeland schrijft moeder Selma: 'We hopen jullie snel te zien' en laat Ilse trots weten: 'Ik ben al bijna even groot als onze moeder'. Vijf dagen later is het dinsdag 18 mei. De brief is nog onderweg. Op deze zonnige lentedag is de familie, inclusief oma, geselecteerd voor vertrek naar een Oekraïens werkkamp. In hun trein zitten 2.511 mensen op stro met één toiletemmer in de hoek. Na drie dagen en nachten stappen ze uit in Polen.

Op het perron van het kleine kamp, omgeven door groen, speelt een orkestje vrolijke deuntjes. Kruiers helpen mensen met hun bagage. Mannen worden gescheiden van vrouwen. Er is weinig tijd en echt afscheid nemen lijkt niet nodig. Ilse loopt samen met haar moeder en oma in een groep van exact 200 mensen naar een glimlachende man die op een tafel staat.

De mensen komen dichterbij om zijn zachte stem te verstaan. 'Excuses voor de ongemakkelijke reis. Vanaf hier reist u verder. Om hygiënische redenen gaat u douchen en ondertussen desinfecteren wij uw kleding.' Hij wijst naar het grote gebouw waarop staat: doucheruimte.

Als een tijdje later de hele groep binnen is sluiten de deuren hermetisch. Na een paar minuten dringt het werkelijke doel van de ruimte langzaam tot iedereen door. Verderop klimt de man weer op de tafel en zet opnieuw zijn brede glimlach op.

Amsterdam, ergens in 1972

Edith bereikt in november 1940 Amerika. Een leven volgt waarin zij schoonheidsspecialiste en huisvrouw is, trouwt en ruim 80 wordt. Haar twee jongere zussen worden ook Amerikaans staatsburger. Bij een trip naar Europa in 1972 bezoekt Edith het Anne Frankhuis. In een boek met transporten uit Westerbork ziet zij daar zwart op wit wat zij waarschijnlijk al wist. Ilse, haar ouders en oma komen om in Sobibor op de dag van aankomst. Edith krijgt 3 dochters, 5 kleinkinderen en 12 achterkleinkinderen.

Tekst: Foeke Galema en Katja Krediet /
Foto's: via Spijkerbed

Bovenstaande tekst is geconstrueerd o.b.v. de volgende bronnen: Gelders Archief, Gelders Erfgoed, Kamp Westerbork, Niod, Spijkerbed en online info: o.a. Arnhem WO2, familie Simon, KNMI, Sobibor, St. Louis.

Wil je deelnemen aan de volgende Levensfoto? Meld je aan via:
infofoekegalema.nl

Afval: dweilen

Een actueel probleem in de wijk wordt veroorzaakt door het nieuwe afvalbeleid. De containers zijn sinds eind oktober alleen nog te openen met een pasje (per huishouden). Iedereen, dus ook bijvoorbeeld studenten in een studentenhuis, kan een gratis pasje aanvragen. Per 1 juli 2020 wordt er 80 cent per keer/zak in rekening gebracht.

Sinds een aantal weken is zichtbaar dat er overal in de wijk meerdere afvalzakken NAAST de containers staan. Naast die dumpingen van afval(zakken) – nu al, terwijl het nog gratis is – zijn de weinige afvalbakken overvol. De gemeente heeft een groot aantal afvalbakken in de wijk verwijderd in verband met kostenbesparing. Buurtbewoners hebben een aantal afvalbakken geadopteerd om deze te behouden voor de wijk. Zij zien 'hun' afvalbak volgepropt worden met huisvuil.

Er is een gebrek aan zwerfvuilkleppen in de straten. Waar naartoe met de volle hondenpoepzakjes als alles dicht of vol is? De gemeente heeft als reactie op de meldingen van al het afval op straat gesteld dat de dumpingen na een week of drie tot het verleden zouden behoren omdat dat de ervaring 'elders' zou leren. Het blijkt juist dat in andere gemeenten de regelingen met afgesloten containers zijn teruggedraaid vanwege de overlast en de vervuiling.

Melden!

Namens het wijkoverleg heeft Astrid te Bokkel een brief geschreven waarin de bovenstaande afvalproblemen in onze wijk onder de aandacht van de gemeente zijn gebracht. Hiernaast is het belangrijk afvaldumpingen (ook i.v.m. het bestrijden van ratten in de wijk) te melden bij de gemeente via deze link: www.arnhem.nl/algemeen/Klacht_bezwaar_of_melding/melding_of_klacht_openbare_ruimte Patrick Arink heeft hiervoor een gebruiksvriendelijker website gemaakt: www.afvalmeldingarnhem.nl Melden kan ook via twitter [@gemeentearnhem](https://twitter.com/gemeentearnhem).

Na een melding wordt het afval door de gemeente opgeruimd. Helaas zien we dat er onmiddellijk weer nieuw afval wordt gedumpt op dezelfde plekken in de wijk. Het is belangrijk om de moeite te nemen om de gevolgen van dit afvalbeleid aan de gemeente duidelijk te maken. Immers: 'In april toen de containers nog open waren, kregen we 1609 meldingen van afvaldumpingen. In augustus kregen we er 1569, met inmiddels 340 ondergrondse containers dicht.' (Citaat van gemeente Arnhem uit de Gelderlander van 31 oktober 2019) Gedumpt afval dus graag melden via de genoemde website(s). Meldingen worden door de gemeente gebruikt om de problematiek te meten.

Tekst: Trudi Hendriks

Foto's: diverse buurtbewoners

Uitnodiging bijeenkomst 'Verkamering'

Kamerbewoners, gezinnen, stelletjes, ouderen en jongeren maar ook kamerverhuurders en huurders van woningbouwverenigingen zijn van harte welkom op de informatieve bijeenkomst op 16 januari a.s., georganiseerd door de werkgroep 'Verkamering'.

Achtpuntenplan

Al geruime tijd is er in het Spijkerkwartier een werkgroep 'Verkamering' actief. Op 16 januari wordt het zogenaamde 'achtpuntenplan' besproken, een door deze werkgroep opgesteld actieplan voor een gerichte aanpak van de verkameringsproblematiek. Met het plan wil de werkgroep een meer diverse samenstelling van de wijk bevorderen om daarmee de leefbaarheid en kwaliteit van wonen te verbeteren. Het plan richt zich met name op straten waar gedurende decennia nauwelijks effectieve regelgeving is geweest. Dit heeft geleid tot een overaanbod aan kamerverhuur, waarbij weinig ruimte meer is voor gezinnen of samenwonenden. De effecten zijn bekend: een dreigende monocultuur met verloedering, geluidsoverlast en te veel bewoners met weinig betrokkenheid bij de kwaliteit van de leefomgeving.

Bestemmingsplan 'Wonen'

Het achtpuntenplan kwam tot stand na goed bezochte bewonersavonden, en is bedoeld als advies aan de gemeente die bezig is met het nieuwe bestemmingsplan 'Wonen'. In het vorige nummer van de Wijkkrant stond een groot artikel over de problematiek rond de verkamering van het Spijkerkwartier en de voorlopige maatregelen die de gemeente Arnhem heeft afgekondigd. De gemeente Arnhem wil, via een speciaal bestemmingsplan voor de hele stad, regelen dat het opdelen van woningen in kamers alleen nog kan als de leefbaarheid in een buurt er niet door wordt aangetast. In januari 2020 moet het bestemmingsplan afgerond worden. Kom daarom donderdag 16 januari 19.30 naar Wijkcentrum De Lommerd en praat mee over de toekomst van je wijk met een gratis kop koffie/thee.

Meer informatie over het achtpuntenplan:
www.mijnspijkerkwartier.nl

Praktijk in de wijk

Dit keer kijken we iets over de rand van de wijk naar 'Petit Spa' aan de Boulevard Heuvelink van buurtbewoonster en schoonheidsspecialiste Valerie Helmes. Petit Spa bestaat in februari 2020 alweer 12,5 jaar. In Petit Spa werken 6 gediplomeerde schoonheidsspecialistes en een vijftal stagiaires. Het is ook een erkend leerbedrijf.

Valerie en Nadine

Ondernemende vrouwen

Eigenaresse Valerie vertelt hoe zij Petit Spa in deze jaren heeft opgebouwd: 'Ik wilde een creatief beroep, iets met kunst, en kon mijn draai niet goed vinden, totdat iemand mij wees op het beroep schoonheidsspecialiste. Ik ben als 22-jarige met mijn eigen bedrijf Petit Spa gestart. Daar heb ik wel duidelijk een eigen visie op ontwikkeld: een behandeling moet echt een beleving zijn en aangepast zijn op de persoon die bij ons in de stoel ligt. Aan 'standaard' doen we hier niet.' Bedrijfsleidster Nadine kwam met de bus regelmatig langs Petit Spa en vroeg zich af 'hoe je het aanpakt om zo'n gave onderneming te starten. Ik heb een afspraak gemaakt met Valerie voor een gesprek en wij hadden meteen een bizarre klik met elkaar.' De dames werken sinds 2018 samen en delen dezelfde visie als het gaat om de (schoonheids)behandelingen in Petit Spa.

Ziel en zalig van top tot teen

Nadine: 'Ik ben iemand die graag andere mensen in de watten legt en wil verzorgen. Ik kan mijn ziel en zaligheid in mijn werk helemaal kwijt. We willen dat mensen zich hier veilig voelen zodat ze zich kunnen ontspannen. Dus het hele plaatje moet kloppen, ook het muziekje en de geur. Het gaat niet alleen om het uitvoeren van behandelingen.' Bij binnenkomst word ik hartelijk ontvangen. De inrichting van Petit Spa én de behandelkamers is bijzonder sfeervol. Binnen vergeet je meteen dat Petit Spa aan een drukke weg ligt. Er is een enorme lijst van behandelingen: sommige met namen als 'Sparkle on Ibiza' of 'Looking good in Milan', maar ook ontharen, manuele behandelingen zoals (bindweefsel) massages, of behandelingen met lasers en andere apparatuur. Te veel om op te noemen.

Valerie: 'We hebben geen sauna maar voor de rest doen we hier zo'n beetje alles op het gebied van schoonheidsbehandelingen. Behalve injectables (botox en fillers, red.)! Dat past niet in onze visie. Wij hebben heel veel methodes in huis om op een natuurlijke manier de huid te vernieuwen en te verbeteren.'

Nadine: 'Via een 'first date' kunnen mensen kennismaken met wat wij in huis hebben en in onze duo cabine kunnen we ook moeder en dochter, man en vrouw of andere duo's gezamenlijk en gezellig een behandeling geven. We zien hier trouwens ook steeds meer mannen, die willen zich ook goed verzorgen tegenwoordig.'

Spijkerkwartier

Valerie had altijd al een oogje op het pand waarin Petit Spa gevestigd is: 'Het pand heeft uitstraling en is goed bereikbaar. Ik dacht: als dit ooit vrij komt...'

Er komen ook veel klanten uit het Spijkerkwartier: 'Dat is zo leuk aan die wijk er woont van alles door elkaar heen dus dat zien we hier terug, van student tot advocaat, jonge meiden en dames op leeftijd, mannen, iedereen is hier welkom,' zegt Nadine. Valerie woont vlakbij in de wijk en is sinds de komst van de kinderen niet meer 'op de werkvloer' maar houdt zich vooral bezig met de visie en de ontwikkeling van Petit Spa. Tot groot enthousiasme van Nadine vertelt ze dat ze net een paar uur geleden gehoord heeft dat ze binnenkort ook de bovenverdieping erbij kan huren. Bij beide dames is te zien dat er meteen allerlei ideeën opborrelen en ze niet kunnen wachten om dat met elkaar te bespreken en daar handen en voeten aan te geven.

Ik ben benieuwd!
www.petitspa.nl

Tekst: Trudi Hendriks / foto: Rien Meijer

SpijkerPeil komt er weer aan!

Zoals vorig jaar al aangekondigd: we gaan weer een peiling houden onder alle bewoners boven de 16 van het Spijkerviertel! De peiling gaat lopen van vrijdag 17 januari tot en met vrijdag 31 januari 2020. In deze peiling vragen we je weer je mening te geven over een 8-tal onderwerpen die in onze wijk spelen.

Hoe ging dat vorig jaar ook alweer?

Vorig jaar kon je 100 punten verdelen over 15 onderwerpen. Hoe meer punten, hoe belangrijker je het onderwerp vond. Uit de vorige peiling bleek dat er veel aandacht was voor Groen, Vervuiling en Overlast. We hebben over ieder van deze 3 thema's een speciale avond gehouden. Er werden toen veel goede en stimulerende suggesties gedaan. Betrokken werkgroepen (Groen en Verkamering) hebben deze resultaten meegenomen in hun werk. De uitkomst van de eerste peiling is per brief bekend gemaakt en is nog eens na te lezen via <https://mijnspijkerviertel.nl/groep/spijkerpeil/menu/uitslag-peiling-2018>

Wat is er deze keer anders?

De vorm van vraagstelling is aangepast. Onder andere is het nu ook mogelijk om aan te geven dat je een onderwerp onbelangrijk of heel onbelangrijk vindt en kan je bij ieder onderwerp een reactie geven. Naast een aantal nieuwe thema's komt ook weer de top 3 van de vorige peiling terug, maar nu met specifiekere sub-vragen én een oproep aan de wijkbewoners om mee te doen aan een activiteit.

In samenwerking met de Gemeente Arnhem hebben we een ander platform gevonden. Nu vervalt ook de noodzaak om een account te hebben op **MijnSpijkerviertel.nl**.

Het doel van deze peiling is ervoor zorgen dat de genoemde onderwerpen op de agenda blijven staan van de partijen: gemeente, Team Leefomgeving, Sociaal Wijkteam en de vele bewoners werkgroepen, en prioriteiten aan te geven. Alle ingeschreven bewoners van het Spijkerviertel worden nu op naam aangeschreven en ontvangen de brief op 17 januari. Deze peiling loopt t/m 31 januari. Zaterdag 25 januari kan men in de Lommerd terecht voor het persoonlijk invullen van de peiling.

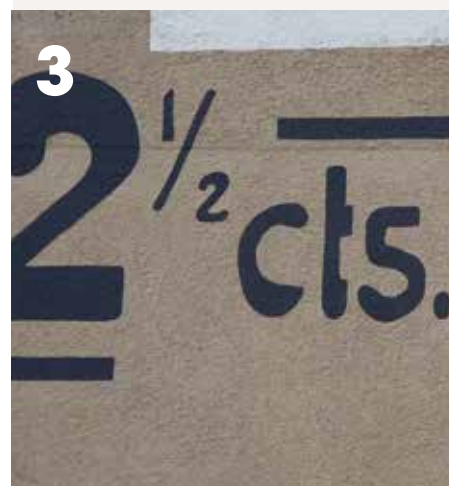
Hierna zullen wij als kernteam SpijkerPeil voor de drie belangrijkste thema's een bewonersavond beleggen waarin met elkaar over eventuele aanpak of vervolg op dit thema kan worden gesproken. Wij hopen op veel deelnemers aan deze tweede peiling. We zullen jullie tijdig informeren over hoe en wanneer in te vullen, o.a. via **MijnSpijkerviertel.nl**

Namens het SpijkerPeil team:
Willem, Menno, Rudolf en Herman

Zoekplaatje

Het Spijkerviertel heeft geheimzinnige nummers en tekens aan de wand..

Foto's: Rien Meijer

Taalcursussen in buurtcentrum De Lommerd

Heb jij altijd al je Frans, Spaans, Italiaans of Engels willen leren of verbeteren? Zou jij op vakantie wel een keer wat meer willen doen dan alleen maar een drankje bestellen aan de bar? Wil je Frans leren zodat je in Parijs de weg kunt vragen? Of Engels zodat je je een volgende keer in Londen of New York veel beter verstaanbaar kunt maken? Of misschien Spaans leren of verbeteren, zodat je in Madrid of Barcelona nog meer geniet van de mooie verhalen van de plaatselijke bevolking? Of wellicht is Italië wel je lievelingsland en kun je niet wachten om daar ook eens écht met Italianen te kunnen praten! Wil jij met andere liefhebbers van jouw favoriete taal elke week aan de slag? Vanaf januari kun je in De Lommerd terecht voor één van deze taalcursussen van Flow Languages. De cursus bestaat uit 12 lessen van anderhalf uur. De kosten zijn € 250 inclusief lesmateriaal. Meer informatie vind je op www.flowlanguages.nl

In de wijkkrant plaatsen we steeds een paginagrote afdruk van een werk van een kunstenaar in de wijk. Die kunstenaar heeft het afgebeelde werk speciaal voor de SPIJKERCOLLECTIE ter beschikking gesteld of gemaakt. De pagina heeft geen tekst of paginanummer en kan worden uitgeknipt en thuis opgehangen. Als je het leuk vindt om een écht en gesigneerd exemplaar te hebben op mooi papier kan je een stap verder gaan: je kunt het werk direct bij de kunstenaar bestellen tegen een speciale 'Spijkerprijs' (zie onder). De kunstenaar maakt het juiste aantal afdrucken of kopieën van het werk. Het is dus een gelimiteerde oplage! Betaling en levering worden tussen koper en kunstenaar afgehandeld. In de Parkzaal van de Lommerd hangt de Spijkercollectie -originelen - van de eerste 8 edities. Reacties van kunstenaars en lezers graag naar: spijkercollectie@gmail.com.

Lucille van Straten: URBANART

'Als kind was ik altijd al aan het tekenen. Ieder wit vel papier was opnieuw spannend en dat gevoel heb ik nog steeds... Uiteindelijk koos ik niet voor die kunst-academie, waar ik al was toegelaten, maar ging ik uit praktische overwegingen naar Schoonhoven om de opleiding voor goudsmid-juwelier te volgen. Daardoor heb ik een eigen etalagebedrijf, gespecialiseerd in juweliers, kunnen opzetten. Altijd waren er grafische opdrachten en interieuradviezen aan winkeliers. Toen ik me later ontwikkelde tot kleurspecialist, kon ik mijn werkveld verder uitbreiden tot interieurontwerpers en architecten. Het tekenen bleef altijd. Later kwam het schilderen erbij, naast een drukke baan in het onderwijs.'

'Inspiratie haal ik uit het fotograferen van steden, want architectuur is waar mijn passie ligt: omhoog kijken, de steegjes achter de gebouwen inlopen, wolkenkrabbers en stinkende straatjes in een ver Aziatisch land, de eindeloze airconditioners... maar ook onze eigen Arnhemse

URBANART (collages/gemengde techniek)

Titel van de collage: Spijkerkwartier wateroverlast
Papierformaat: 22 x 27 cm
Beeldformaat: 19 x 25 cm
Oplage 5 stuks
Prijs: € 40,- (mét lijst)
Inschrijven via website:
www.urbanartlucille.com

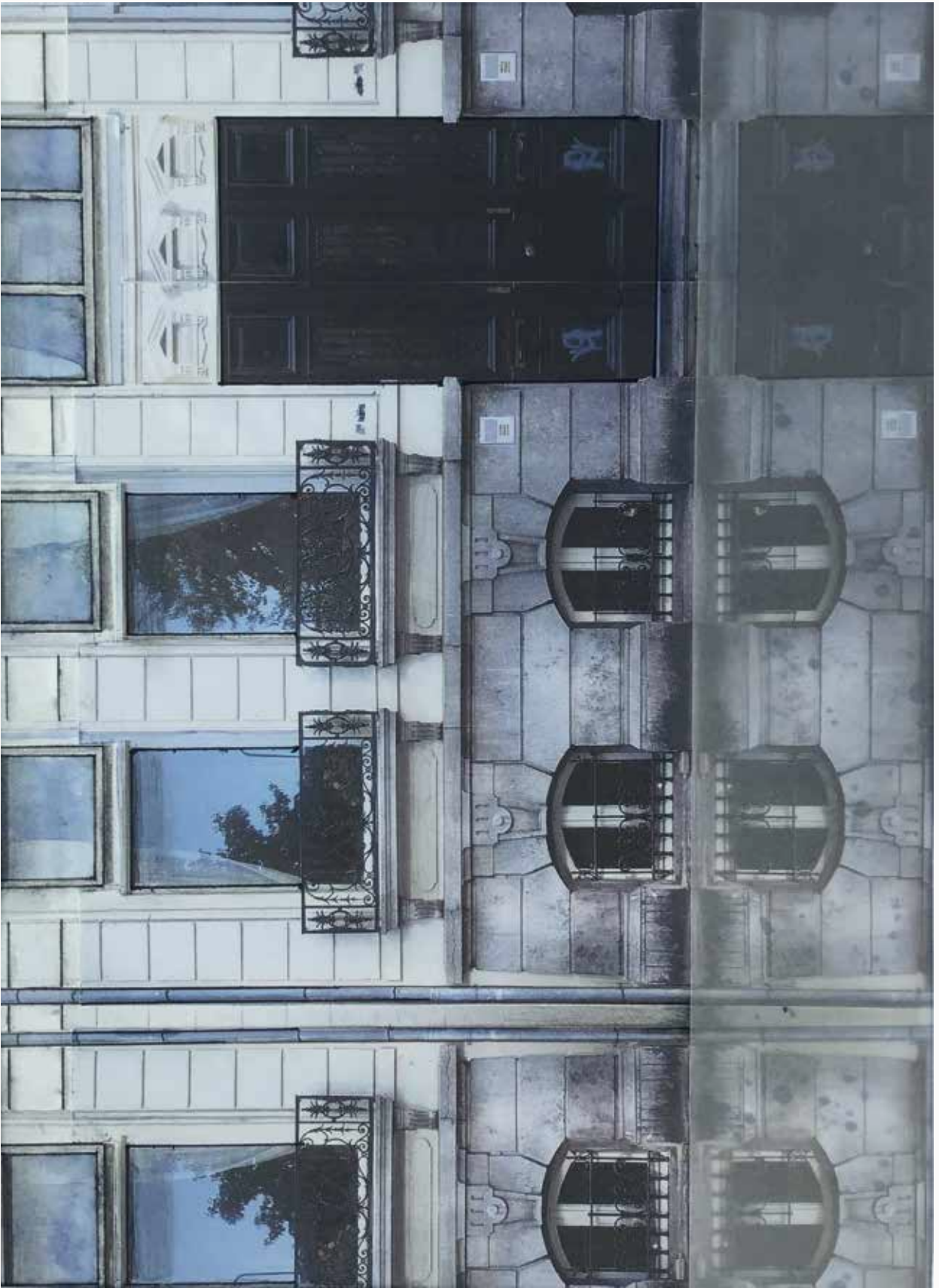
vergane melkfabriek is een dankbaar onderwerp. Met die foto's ga ik aan het werk: knip, plak, teken, schilder op papier. Zo is geleidelijk de collectie Urbanart ontstaan. Na het schilderen is dit een heel nieuwe fase in mijn kunst.'

Op 11 en 12 januari a.s. is het werk te zien op Art Arnhem in de Eusebiuskerk (www.artarnhem.nl). Voor de negende editie van de Spijker-

collectie maakte Lucille een weergave van het Spijkerkwartier met zijn wateroverlast (spiegeling van de straat) en verkamering. Op het tweede gezicht wordt duidelijk: een collage van verschillende foto's, die met pen en potlood zijn bewerkt. Ieder werk van de oplage van 5 wordt apart bewerkt en is dus iets anders dan het voorgaande.

Tekst: José Botman

Foto: Lucille van Straten

150 jaar Martinuskerk

In aansluiting op het parochiebeleid en het cultureel erfgoedbeleid van de gemeente Arnhem wil de St. Martinuskerk aan de Steenstraat als 'open kerk' naast haar religieuze taak het culturele erfgoed en de geschiedenis van de kerk in beeld brengen. Hiervoor is een groeidocument opgesteld en is er een informatieavond gehouden in de herfst.

De neogotische kerk is in 1874-1875 gebouwd op een voormalig kerkhof. Uit de vorige eeuw stamt het kolossale herdenkingsraam van 'de Slag om Arnhem'. De Mariakapel wordt nog steeds dagelijks bezocht. De Martinuskerk, een rijksmonument, wordt in de komende jaren getransformeerd naar een 'open kerk' zonder de religieuze basis uit het oog te verliezen. Dit alles op weg naar haar 150-jarig bestaan in 2025.

In het cultureel beleid van Arnhem heeft cultuurhistorie een actieve en zichtbare rol bij ontwerpkeuzen en stadsontwikkeling. In erfgoed bevindt zich de identiteit van een stad. Er wordt in dit verband ook wel gesproken

over het culturele DNA van de stad. Onderzoek wijst uit dat (cultureel) erfgoed een belangrijke factor is in de aantrekkingskracht van steden voor verhuizende huishoudens en voor toerisme. Er wordt bijvoorbeeld in Arnhem wekelijks gebruik gemaakt van historische (binnen) stadswandelingen. De Martinuskerk, vanwege haar ligging aan de Steenstraat, zou hierin opgenomen kunnen worden.

Meer info en/of contact?

Ton Dicker Bestuurslid Eusebius-parochiën, projectleider a.i.
06 22 46 11 15

Tekst: projectgroep Martinuskerk

Vacature kerkgids

De kerkgids zal tijdens openingsuren (10-17 uur) rondleidingen verzorgen en toezicht houden, altijd met een collega. Deze vrijwillig(st)er krijgt een introductie van ca 5 dagdelen en er is een flexibele beschikbaarheid van inzetbare uren mogelijk. Het plan is een apart verblijf voor de kerkgidsen te realiseren naast de Mariakapel, waar nu een biechtstoel is. Zij kunnen zich voor de introductie opgeven bij Ton Dicker via tonavanti@live.nl De introductie start in het voorjaar van 2020.

Oproep

**Het Emmaplantsoen
zoekt... daadkracht en
groene vingers**

**Help je mee het Emmaplantsoen
mooi houden?**

Het mooie statige Emma-plantsoen heeft 'op de kop' een tuin. Deze tuin vraagt een nieuwe groene kartrekker, nu Jan Gerard Pos twee jaar geleden verhuisd is. Jan Gerard Pos was jaren lang de vaste verzorger. Hij heeft de tuin gemaakt tot wat het nu is. Het zou jammer zijn als dit verloren gaat. Graag trekken we daarom de tuin nog wat meer bij het plantsoen. Daarvoor zijn daadkracht en liefst ook groene vingers nodig. Vind je het leuk om iets voor het groen in de wijk te doen. Zou jij wel de nieuwe groene kartrekker van deze tuin willen zijn? Werk je graag samen? Mooi! Want er zijn veel omwonenden die graag meehelpen! Dit is de kans om je groene en sociale talenten voor de wijk in te zetten... Meld je aan!

Namens de Groengroep

Spijkerkwartier:

Yolanda Klun

groengroep@spijkerkwartier.net

Een Tiny Forest

voor het Spijkerkwartier, Statenkwartier en het Broek!

Je hebt vast al gehoord dat de aarde aan het opwarmen is en hierdoor ons klimaat aan het veranderen is. In het vakblad Science hebben Zwitserse wetenschappers geschreven dat de beste manier om klimaatverandering tegen te gaan is om wereldwijd minstens een biljoen bomen te planten. In theorie wordt daarmee de CO2-uitstoot die sinds het begin van de negentiende eeuw is veroorzaakt door de mens voor twee-derde gecompenseerd. In totaal gaat het om 1 miljard hectare nieuw bos, een gebied ter grootte van de VS. Het zou, behalve het tegengaan van de opwarming van de aarde, de biodiversiteit en waterkwaliteit verbeteren en erosie verminderen.

Hier in Arnhem kunnen we alvast een begin maken met het planten van bomen door een Tiny Forest te realiseren. Een Tiny Forest is niks meer dan een dichtbegroeid inheems mini-bos in de stad, ter grootte van een tennisbaan. Dit bos is niet alleen goed voor meer vlinders, vogels, bijen en kleine zoogdieren, maar ook fijn voor mensen. Het is een bos van én voor de buurt. Een Tiny Forest voor de deur prikkelt de nieuwsgierigheid en geeft vooral kinderen de kans om de natuur in hun eigen omgeving te ontdekken en daarover te leren. Het kan ook een buitenlokaal zijn voor de scholen in de buurt. Het verschil van een Tiny Forest met een traditioneel bos is dat deze tien keer sneller groeit en dertig keer dichter begroeid is. Door te planten in laagjes, bestaat een Tiny Forest gemiddeld in totaal uit een zo'n zeshonderd bomen, struiken en heesters. Het Tiny Forest concept komt van de Indiase industrieel ingenieur Shubhendu Sharma die weer geïnspireerd werd door de Japanse boomexpert Akira Miyawaki. Deze boomexpert ontwikkelde in de jaren '70 een bosbouw methode om natuurlijk inheems bossen te planten. Ingenieur Sharma gebruikte zijn kennis om een methodiek te ontwikkelen voor het maken van inheemse mini-bossen die minimaal

onderhoud nodig hebben en 100% biologisch zijn.

Bij Spijkerkwartier, Statenkwartier en het Broek is een perfect plek om een Tiny Forest aan te leggen, namelijk Park Thialf. Dit stuk grond voldoet aan alle selectiecriteria van de IVN om in aanmerking te komen voor subsidies die verkrijgbaar zijn voor het realiseren van een Tiny Forest.

- De selectiecriteria zijn:
- De locatie is 200 m²- 400 m² en tenminste 4 meter breed
- Er is een basisschool en of BSO op loopafstand
- Op de locatie mogen bomen zo hoog groeien als ze zelf willen.
- De locatie is gelegen in een woonwijk
- De locatie is (semi-) openbaar toegankelijk
- De locatie heeft draagvlak in de wijk en wordt ondersteund door bewoners en andere partijen.

Vind je het leuk om het allereerste Tiny Forest in Arnhem vanaf de start mee te helpen realiseren? Wil je meer informatie? Mail dan jouw contactgegevens naar tinyforestarnhem@gmail.com en we zullen z.s.m. contact met je opnemen.

Op stap met de wijk

Anne Wijnveld is de nieuwe wijkagent voor het Spijkerkwartier en de Spoorhoek. Althans 'nieuwe': inmiddels zit ze er al bijna een jaar. Hoog tijd, dus om haar in deze wijkkrant te introduceren. Ik ging een middag met haar op stap om te ontdekken wat ze als wijkagent zoal tegenkomt.

Het bericht op Instagram

Benaderbaar zijn

‘Heb je een fiets bij je?’, vraagt Anne. Haar werk in de wijk doet ze altijd met de fiets. ‘We gaan die kant op.’ Ze wil nader onderzoek doen naar een verdacht busje dat al bijna een week op dezelfde plek geparkeerd staat. Anne Wijnveld werkt al 15 jaar bij de politie, en is sinds januari 2019 wijkagent in het Spijkerkwartier en de spoorhoek. Ze is dus collega geworden van Frank Daeseleer, die sinds vier jaar wijkagent is in het Spijkerkwartier en de Spoorhoek. We komen aan bij het busje. Dat blijkt beschadigd, en bovendien niet op slot. Het kost weinig tijd om vast te stellen dat het gaat om een gestolen auto. De nummerborden zijn vals en worden geregistreerd om de autodealer te achterhalen. Er komt een sleepauto om de bus weg te halen. Anne maakt nog snel even een foto voor Instagram. ‘We proberen zoveel mogelijk buiten te zijn, maar als wij door de wijk fietsen zien veel wijkbewoners ons natuurlijk niet, omdat ze aan het werk zijn of binnen zitten. We laten daarom via Twitter en Instagram ook zien wat we doen, om meer transparant te zijn,’ legt ze uit. Via sociale media is ze als wijkagent benaderbaar en dat is belangrijk. ‘Ik krijg ook vaak vragen of meldingen via Instagram.’

Contextgedreven werken

Als de auto is weggesleept, fietsen we verder. Anne wil poolshoogte nemen bij de nachtopvang. Elke dag verzamelen zich dak- en thuislozen bij de opvang om een slaapplek te krijgen voor de nacht. Het gaat om een kwetsbare groep in de samenleving. ‘Ik probeer toch wel minstens één keer per week die mensen te spreken.’ Een week eerder had iemand in deze buurt voor onrust gezorgd, dus Anne wil kijken of dit is vastgelegd op camerabeelden in de buurt. Aan de achterkant van een winkelpand blijkt een camera bevestigd die mogelijk zicht heeft op de opvang. Anne gaat naar binnen om bij de beveiliging te checken of ze inderdaad de juiste beelden hebben. Daarna fietsen we weer verder. Hoe bepaalt ze welke route ze wil fietsen? Dat is ‘contextgedreven’, zo omschrijft Anne het. Oftewel, je weet het van tevoren

ent

nooit zeker. Elke ochtend start ze op het politiebureau op de Bleekstraat voor een gezamenlijke briefing. Op basis daarvan maakt ze met Frank Daeseleer een to-do list voor die dag. 'Ik hou ervan om met een plan te beginnen, ook al komt er van dat plan in de loop van de dag soms weinig terecht.' Want ze signaleert onderweg weer andere aandachtspunten, of er komen nieuwe meldingen binnen. 'Het leuke van dit werk is dat je nooit weet hoe je dag eruit gaat zien; dat is altijd een verrassing.'

Vaak schakelen

Aan het eind van de middag bezoeken we een dame op leeftijd. Een paar dagen eerder was zij gevallen op straat, en Anne wil weten hoe het met haar gaat. Dat is een heel andere taak dan het opsporen van een gestolen bus. Anne bevestigt dit: 'De ene keer ben je iemand echt aan het

helpen, de andere keer moet je een boete uitdelen. Je moet veel schakelen.' Dat is sowieso typerend voor haar werk in het Spijkerkwartier. 'Het is een heel levendige wijk. Er gebeurt altijd wel wat. En ook mooie dingen, hè? Ik heb het dan niet alleen over criminaliteit, maar ook de gezellige dingen. Er wonen heel veel verschillende mensen, dat is heel leuk. Er gebeurt hier genoeg.' Vandaar ook dat het Spijkerkwartier sinds dit jaar een tweede wijkagent heeft. Het vele schakelen vindt Anne geen probleem: 'Ik vind hectiek wel lekker. In een saaie wijk ga ik me vervelen.'

Ogen en oren

We keren terug naar de politiepost, Annes uitvalsbasis, waar ze ook vaak zit te werken. Ik vraag haar of er iets is wat ik de lezers van onze wijkkrant kan meegeven. 'Ze mogen vooral weten dat wij de mensen hartstikke

hard nodig hebben. Zij zijn onze ogen en oren in de wijk. Heel veel informatie en signalen komen vanuit de bewoners. Uiteindelijk kun je dan samen het beste zorgen dat dingen worden opgepakt. Dus schroom niet om te bellen, of binnen te lopen tijdens het spreekuur. Ik vind het belangrijk dat mensen ons weten te vinden.'

Het spreekuur van de wijkagenten is elke donderdag van 18.00 uur tot 19.00 uur in de politiepost bij station Velperpoort, Ir. J.P. van Muijlwijkstraat 185.

Tekst: Katja Krediet

Foto's: Rien Meijer, Anne Wijnveld

Shoppen in de wijk

SERIE

Waar de Kastanjelaan overgaat in de Boulevard Heuvelink zie je een groot bord op de stoep dat verwijst naar de slijterij van Pernis in de Prinsessestraat. Een historisch punt in onze wijk. Vroeger was het een bierbottelarij en een drankenhandel, opgericht in 1898. Sinds 1960 wordt er niet meer gebotteld en is het een slijterij geworden. Sinds 1998 is het een gespecialiseerde bierwinkel.

Op avontuur in de 'De 1000+ bierenwinkel'

Slijterij van Pernis

Een uit de hand gelopen hobby

We spraken af met Rense Cuperus, eigenaar van de 'De 1000+ bierenwinkel – Slijterij van Pernis'. Een heel bijzondere zaak. Bij binnenkomst worden we opgewacht door Rense. Het is fris in de zaak ('bier moet koel staan') en sereen stil ('anders zit de BUMA/STEMRA direct achter je aan'). De winkel is een gespecialiseerde bierwinkel met een enorm assortiment. Een echt Walhalla voor de liefhebber! Wow! Onder de indruk schuifelen we langs de schappen met de prachtige flesjes in alle kleuren en maten. We gaan in gesprek over bier!

Rense Cuperus

In 1998 heeft Rense Cuperus – destijds werknemer – de onderneming overgenomen van de vorige eigenaar en veranderde hij de slijterij in een specifieke bierwinkel. Hij had een goed gevoel voor trends en zag de hype voor speciaal bier. In die tijd kwamen de mensen uit het hele land naar zijn unieke zaak met het enorme assortiment bieren. De winkel ligt niet echt in de loop. Rinse: 'Dat klopt en dat is natuurlijk jammer. Daarom heb ik ook het grote bord op de stoep geplaatst op de hoek met de Boulevard Heuvelink. Maar mijn klanten komen écht doelgericht naar de

winkel. Een beetje jammer is wel dat het nieuwe parkeerbeleid het moeilijker maakt om even met de auto langs te komen. Ik doe heel veel met sociale media. Heb veel volgers op Facebook en Instagram.'

Bier explosie

Bier is een licht alcoholische en koolzuurhoudende drank gemaakt met water, gefermenteerde mout en plantaardige bestanddelen, zoals kruiden en hop, (of extracten daarvan), die dienen voor de smaak en/of de houdbaarheid van het bier. Bier is de oudste en meest geconsumeerde alcoholische drank ter wereld en op water, koffie en thee na de populairste drank. (Bron: Wikipedia). Rense: 'Lange tijd stond bier voor het overbekende pilsje. Andere bieren werden nauwelijks gedronken. Sinds een jaar of vijftien, twintig hebben we in Nederland het speciaal-bier ontdekt. Het Belgische

geworden. Net als wijn. Maar bier heeft veel meer herkenbare smaken dan wijn. Smaken als bitter en zoet, van zuur tot koffie, van cacao tot chocola, sinaasappel, koriander, de hop, mout: je proeft van alles!

Scans

'Tegenwoordig gebruiken veel klanten Apps op hun telefoon. Dat is wel even wennen. In plaats van advies vragen, lopen ze nu met hun telefoon langs de schappen en scannen de etiketten. Dan krijgen zij informatie over de smaak en vooral over de waardering of de score van het bier bij liefhebbers. Hoe hoger de score hoe sneller zij beslissen dit biertje ook te proberen. Ik krijg tegenwoordig van de leverancier de scores van de biertjes. Ik vind deze ontwikkeling wel jammer. Vroeger was de naam van de brouwerij heel belangrijk en het gevoel dat je bij een biertje kreeg. Dat verdwijnt wat naar de achtergrond. Dat maakt het voor mij als adviseur wat minder leuk.'

Onder en boven

Rense Cuperus is een echte speciaal-bier liefhebber. Drinkt overigens uitsluitend een biertje thuis op een fijn moment. 'Je moet er echt voor gaan zitten en van genieten. Het gistingsproces van speciaal-bier is het belangrijkste verschil met gewone pils. Speciaal-bieren zijn bovengistend en pils is ondergistend. Ondergisting betekent dat het gistingsproces plaats vindt bij een lage temperatuur, meestal tussen de 4 en 15 graden. Tijdens dit proces zet de gist zich af op de bodem. Daarom heet het 'ondergisting'. Bovengisting gebeurt bij een hoge temperatuur. Ongeveer 15 tot 25 graden. Tijdens dit proces blijft de gist op het brouwsel drijven. Dus daarom heet het bovengisting. En bij bovengisting kun je veel doen met toevoegingen van smaken. En dat maakt het speciaal!'

Heel bijzonder

Heel bijzonder vindt Rense de speciaal-bieren van de Bronkhorster Brouwerij. Zij hebben een serie 'Barrel-aged-beers' gemaakt. Deze bieren rijpen soms wel een half jaar in een afgesloten en donkere ruimte op vaten waarin gedestilleerd heeft gezeten. Dit wordt 'barrel agen' genoemd. De rijping op de vaten geeft een extra dimensie en smaken aan het bier. Absolute aanrader voor bier liefhebbers volgens Rense, hij noemt de Bronkhorster Midnightporter nr 15. Dit bier smaakt naar Laphroaig whiskey. Rense: 'Naast de Midnightporter kun je ook denken aan de Angus Tripel, de Nightporter, Brok in de Keel en de Saison Nouvelle. Allemaal lekker. De huidige trend zijn I.P.A.-bieren. Dit zijn bieren die zijn gemaakt om lang te bewaren. Deze bieren zijn extra hoppig en daardoor smaken zij extra bitter. Van oorsprong Brits. Door meer hop en alcoholpercentage toe te voegen was het langer houdbaar en daardoor beter geschikt voor export.'

Tip! Bier proeven

Rense organiseert regelmatig bierproefavonden of middagen. De volgende staat gepland op 21 december vanaf 13.00 uur in samenwerking met Olde Hickery o.l.v. Michiel Anema. Een mooie gelegenheid om voor de Kerst een prachtig speciaal biertje te scoren! Proost!
www.slijterijvanpernis.nl

Tekst: Jan van Wonderen / Foto's: Rien Meijer

Jouw onderneming in de volgende editie? Stuur een e-mail naar wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com en wellicht staan we binnenkort bij jou voor de deur!

nis

Chouffe is de grote stimulator geweest. Dat was echt een ding. Sindsdien zijn er overal in het land kleinschalige brouwerijen gestart. De afgelopen jaren is de speciaal-bier branche geëxplodeerd. Het aantal brouwerijen en biermerken snel stijgt. De vraag naar speciaal-bier is ongekend hoog. Natuurlijk blijft pils nog altijd de drank voor veel mannen, maar steeds meer mensen zoeken mooie biertjes voor speciale momenten.'

Unieke smaakbelevingen

Onder de inmiddels 1000 verschillende internationale bieren die je kunt vinden in Slijterij van Pernis hebben de ambachtelijke bieren uit Nederland de speciale aandacht van Rense. 'Elk nieuw biertje proef ik zelf en als ik het goed vind komt het in mijn winkel en probeer ik de smaakbeleving aan de klant over te brengen. Veel klanten vragen mij advies. Ik probeer hen zo goed mogelijk te begeleiden in hun keuze. Smaken verschillen natuurlijk. Ik luister goed naar wat zij lekker vinden en zoek daar mooie biertjes bij. Ik ga uit van wat ik zelf lekker vind en probeer dat over te brengen op mijn klanten. Maar dat is niet makkelijk. Er zijn zoveel verschillende bieren en smaken! Bier is een beleving

‘Ik ben heel graag in het Spijkerkwartier.’

Onze burgemeester, Ahmed Marcouch, staat bekend om zijn betrokkenheid met de inwoners van de verschillende wijken van de stad. Marcouch wandelt graag door de wijken en gaat vaak in gesprek met de inwoners. De redactie van onze wijkkrant wilde hem graag spreken over het mooie Spijkerkwartier. We trokken de stoute schoenen aan en stuurden daarover een mailtje naar de burgemeester. Niet lang daarna kwam er – eigenlijk toch wel tot onze verrassing – een positief antwoord!

Spannend

Een datum afgesproken, de namen van de verslaggevers doorgegeven en de gespreksonderwerpen doorgestuurd. Toch wel een beetje gespannen arriveerden we op woensdag 9 oktober bij het gemeentehuis. Om in de mood te komen namen we de tijd om de prachtige tekst in het trottoir voor de ingang van ons stadhuis te lezen. Een ode aan het ontstaan

van deze prachtige stad. We melden ons bij de receptie en werden doorverwezen naar de eerste verdieping, waar wij ontvangen werden door zijn woordvoerder, die ons vroeg nog even te wachten. De burgemeester was nog in gesprek en er moesten foto's gemaakt worden. We raakten wat in gesprek over de agenda van de burgemeester. Het blijkt een flinke klus om dat allemaal in goede banen te leiden.

De burgemeester vertelt

Dan ontmoeten we de burgemeester. Hij resideert op de eerste verdieping van het 16e-eeuwse stadskasteel Duivelshuis, die zijn naam ontleent aan de prachtige saters aan de voorkant van de gevel. Een historische werkkamer met grote tafel voor overleg, een bureau en veel antieke voorwerpen uit de rijke geschiedenis van Nederland en Arnhem. Om ons voor te bereiden hadden we gespreksonderwerpen samengesteld en met elkaar afgesproken dat wij zouden openen met een open vraag:

‘Hoe heeft uw bijzondere achtergrond invloed gehad op uw burgemeesterschap?’ Dat bleek een mooie vraag, want hij ging er eens goed voor zitten en nam hier zeer uitgebreid de tijd voor. Het was conflictueus om zijn persoonlijke verhalen af te knippen en door te gaan naar de volgende vraag, dus is hem hiervoor alle tijd gegund.

Marcouch: ‘Het leek wel alsof ik in een tijdmachine was gestapt toen ik als 10-jarig jongetje arriveerde op Schiphol. Glanzende stenen op de grond, spiegelende glazen wanden, water uit de kraan, drukte, auto's en blonde mensen. Ik had dat nooit gezien en wist niet wat ik zag. Wij woonden in een arm dorp, in een klein huis met een lemen vloer. Water haalden wij met een emmer uit de put. Het was alsof ik 100 jaar in de toekomst werd gekatapulteerd. Mijn vader was uit Marokko vertrokken, omdat daar geen toekomst voor ons was. Eerst waren we verwickeld in een onafhankelijkheidsoorlog. Wij speelden in de loopgraven, die nog door de Spanjaarden waren gegraven. Oorlog en strijd was normaal. Na de onafhankelijkheid kwam de onderdrukking. Mijn vader zei: de Marokkaanse koning is een goed mens, want hij geeft ons een paspoort waarmee

Ahmed Marcouch (Beni-Boughafer, 2 mei 1969) is een Nederlands-Marokkaans politicus van de Partij van de Arbeid (PvdA). Sinds 1 september 2017 is hij burgemeester van de gemeente Arnhem. Van 9 juni 2010 tot en met 23 maart 2017 was hij lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Tevens was hij gemeenteraadslid van Amsterdam en daarvoor portefeuillehouder en stadsdeelvoorzitter van het Amsterdamse stadsdeel Slotervaart.

Marcouch werd geboren in een kustplaatsje in Noord-Marokko. Zijn vader was begin jaren zeventig naar Europa vertrokken en werkte als gastarbeider in Amsterdam. Zijn moeder overleed toen hij drie jaar oud was; er waren negen kinderen. Zijn vader had tevens vijf kinderen uit zijn tweede huwelijk. In Marokko zat hij op de Koranschool. Door een fout in het bevolkingsregister had hij jaren achtereen officieel de leeftijd van een in 1966 overleden broer met dezelfde voornaam.

In 1979 werden de tienjarige Ahmed en de rest van het gezin met hun vader herenigd. De familie woonde in de Oosterparkbuurt in Amsterdam. Op de Vierde Montessorischool in Amsterdam-Oost leerde hij in twee jaartijd Nederlands én lezen en schrijven. Hij ging naar het Individueel Technisch Onderwijs (ITO) en de MTS en begon zijn loopbaan als ziekenverzorger bij woonzorgcentrum het Leo Polakhuis te Amsterdam. Vervolgens werkte hij vanaf 1993 tien jaar bij de Amsterdamse politie als brigadier en politiefunctionaris. In die periode deed hij tevens de HBO-Ieraren-opleiding maatschappijleer. Hij was leraar maatschappijleer aan het ROC en werkte bij de gemeente Amsterdam als procesmanager jeugdbeleid. Hij kreeg bekendheid als woordvoerder en bestuurslid van de Unie van Marokkaanse Moskeeën in Amsterdam en Omstreken (UMMAO).

we het land kunnen verlaten. De keuze viel op Nederland en niet op het nabijgelegen Spanje.'

Marcouch: 'Wij zagen Frankrijk, België en Nederland als beschaafde landen. In Spanje was Franco aan het bewind. We zijn eerst in Lille terecht gekomen en later in Amsterdam. Je gaat naar een plek waar je mensen kent, voor ons was dat Amsterdam. Mijn vader ging huishoudelijk werk doen. Schoonmaken. Dat was vreemd voor een Marokkaanse man. In Marokko werd dat gezien als werk voor vrouwen. We woonden eigenlijk heel mooi. In een pand aan de Amstel. We sliepen in stapelbedden.'

Leren

Marcouch zegt veel te hebben geleerd van zijn vader: 'Mijn vader heeft het altijd als een privilege gezien dat wij hier naar school konden. Ik wilde heel graag leren. Ik was zeer intrinsiek gemotiveerd. Hij hield ons voor dat we heel hard moesten werken. Dat het bloed, zweet en tranen zou kosten, maar dat we dat aan onszelf verplicht waren. Met hard werken kon je een betere positie verwerven. We moesten ons best doen om dat te bereiken, waarbij het stabiele thuisfront ook een

belangrijke rol speelde. Mijn vader vond dat we begunstigd waren om hier te zijn, er werd altijd gehamerd op onze individuele verantwoordelijkheid. Als je een onvoldoende haalde op school, had je niet genoeg je best gedaan. Hij wilde dat wij het beter deden dan hij. Dat wij meer zouden bereiken. Hij noemde dat 'met de pen werken'.'

We stellen vast dat het hem gelukt is om te stijgen op de maatschappelijke ladder en dat onderwijs daarin een prominente rol heeft gespeeld. Hoe kijkt hij aan tegen het onderwijs in Arnhem? 'Onderwijs is echt de sleutel naar een beter leven. Het is het allerbelangrijkste. En als je in het onderwijs werkt, moet je echt van kinderen houden en hen verder willen helpen. Arnhem heeft o.a. prachtige mbo-scholen. Ik hoop dat de kinderen hun kansen pakken, hoewel je daar ook geluk bij moet hebben. Ik had bijvoorbeeld het geluk dat een docente zich om mij bekommerde. Zij ging bij mijn vader op bezoek om hem te vertellen hoe belangrijk het Sinterklaasfeest was in de Nederlandse samenleving. Dat was een lastige opdracht voor haar, want hoe leg je iemand als mijn vader uit dat hij een cadeautje voor mij moest kopen,

dat eigenlijk niet door hem, maar door een oude man met een baard gegeven wordt... Ik zie onderwijs als meer dan de school alleen. Via het onderwijs word je de architect van je eigen leven.'

Dan komen we bij het antwoord op onze eigenlijke vraag. Hoe werkt deze ervaring door in uw functioneren en taakopvatting als burgemeester?

'Ik neem in deze functie veel levenservaring mee, veel persoonlijke ontwikkeling, zelfkritiek en zelfreflectie. Ik heb bij de politie gewerkt en in het onderwijs. Al die ervaringen hebben invloed op mijn politieke denken.' Marcouch verwijst naar Spinoza, die ons leerde dat we beter moeten leren begrijpen. 'Als je wilt dat het heden verschilt van het verleden, bestudeer dan het verleden' (Spinoza, 1632-1677). 'Als burgemeester is het heel belangrijk dat je begrijpt wat de burgers van de stad bezighoudt, wat er in de stad gebeurt en waarom.' Hij vindt het belangrijk om empathisch te zijn, veel contact te hebben met de inwoners en hen dus beter te begrijpen. 'Op die basis kan ik hopelijk de juiste beslissingen nemen. Het is interessant om burgemeester te zijn. Je wilt van betekenis zijn voor de ander. Ik voel mij zeer verantwoordelijk en wil mijn best doen om met de inwoners van de stad te zorgen voor een fijne leefomgeving. Ik haal veel voldoening uit direct contact met de mensen en er zoveel mogelijk voor hen zijn. Ik vind het bijvoorbeeld leuk als mensen tijdens het boodschappen doen op mij afkomen en een praatje maken. Ik spreek dan kort met ze, ik luister en soms geef ik advies. Het is fijn om problemen uit te zoeken en oplossingen te vinden.'

Spijkerkwartier

We zijn nu al meer dan een half uur in gesprek, onze tijd dringt. We brengen het gesprek snel op het Spijkerkwartier. Wat vindt hij van onze wijk?

'Ik ben daar heel graag. Er zijn mooie voorzieningen, winkels en eettentjes. Het is er heel mooi en heel prettig. Maar ik zet ook vraagtekens bij sommige etalages en gevels in de Steenstraat. Wij noemen dat in de politiek ondermijnende criminaliteit.' Wij vullen dit zelf aan met: 'Het is een fantastische wijk, maar er is veel overlast

door criminaliteit.' 's Avonds is de sfeer heel anders dan overdag, met name in de Steenstraat en Spijkerstraat. Veel zwervers, drugsverslaafden en andere ontheemden.' Marcouch: 'Dat klopt. Wij weten het en monitoren dit nauwgezet. En we hebben goed contact met de plaatselijke ondernemers.' Hij noemt bakker van Otterloo als voorbeeld.

'Het is belangrijk dat vitale ondernemers het voortouw én initiatieven nemen. Voor verbinding zorgen in de wijk. De politie houdt hier goed toezicht, de wijkveiligheid heeft echt onze aandacht. Belangrijk is ook dat de maatschappelijke instellingen hun verantwoordelijkheid nemen en ook intensief samenwerken en communiceren met mensen in de wijk. Elke samenleving heeft mensen die niet meekunnen komen. Die moeten we helpen. De zwervers in het Spijkerkwartier zijn ook Arnhemmers. Soms zijn ze ziek, verslaafd. Soms hebben ze zorg nodig. De inwoners van de wijk hebben ook als taak naar hen om te kijken en betrokkenheid te tonen. Ik adviseer om in gesprek te gaan met de maatschappelijke opvangorganisaties. Want wat je niet wilt is overlast. We zullen het samen moeten oplossen. Je moet elkaar weten te vinden en melden wat je ziet. Aan de straatcoaches of aan die maatschappelijke organisaties. Je zou een dagboek kunnen bijhouden van wat er allemaal gebeurt en daarover met ons of met de wijkorganisaties in gesprek gaan. Ik vind dat dit allemaal wel wat actiever zou kunnen worden opgepakt.' Weer speelt volgens Marcouch de individuele verantwoordelijkheid van de bewoners een belangrijke rol.

Van een buurtbewoner hadden we het verzoek gekregen om Marcouch te vragen naar mogelijkheden voor nieuwbouw voor senioren die graag in de wijk willen blijven wonen, maar dat niet kunnen door een groot gebrek aan seniorenwoningen. Marcouch vindt dit een goed punt en adviseert om dit te agenderen in de wijkteams leefomgeving en het bewonersplatform. 'Het is een mooi thema om met elkaar in gesprek te gaan.'

Arnhem

De jongste verslaggever wil weten of Marcouch last heeft van het gegeven dat

de PVDA nu een marginale rol heeft in de tweede kamer. Marcouch: 'Nee, dat is niet het geval. Ik sta als burgemeester boven de partijen. Ik ben benoemd door de gemeenteraad en niet verkozen door de inwoners. Ik agendeer onderwerpen die van belang zijn voor alle inwoners van Arnhem. Zo heb ik geprobeerd het Eurosongfestival naar Arnhem te krijgen. Arnhem is een bijzonder stad met heel veel potentie. Maar helaas niet bij iedereen even bekend en soms voor mensen uit andere delen van het land wat lastig te bereiken. Ik probeer nu een directe I.C. verbinding te realiseren met Berlijn. Arnhem moet een centralere positie krijgen in Nederland en ook daarbuiten.'

Marcouch als mens

Marcouch komt over als een oprecht mens, die veel oog heeft voor het welzijn van de Arnhemmers. Met zijn linkse achtergrond is het opvallend hoeveel nadruk hij legt op de individuele verantwoordelijkheid, een nadruk die in het politieke klimaat meer in de rechtse hoek gevonden wordt. Deze mentaliteit (waarbij een onvoldoende betekent dat je niet genoeg je best hebt gedaan) kent zijn oorsprong in zijn beklimming van de maatschappelijke ladder. Bij de kansen die zijn vader hem heeft geboden, kwam een verantwoordelijkheid. Hij kreeg meer kansen, dus moest ook meer bereiken. Niet dat de collectiviteit wordt verwaarloosd, hij wil dat alle Arnhemmers er voor elkaar zijn. Met daadkracht en steun van naasten kan zo veel bereikt worden. Hij kwam immers als analfabete jongen in Nederland en deed zijn uiterste best op school, werkte hard aan zijn carrière en – ondanks motie en protest van Wilders – werd dit bekroond met het burgemeesterschap van onze prachtige stad.

Afscheid

Opeens is het tijd. Marcouch moet naar een volgende afspraak. Het is de Kinderboekenweek en hij gaat naar een basisschool in Presikhaaf. We schudden handen en in enkele minuten staan we allemaal buiten.

Bij de koffie achteraf concluderen we dat we een fijn openhartig gesprek hebben gevoerd en we in de wijk aan de slag moeten met zijn adviezen.

We gaan hem zeker volgen in de krant en op internet en hopen hem nog eens aan te spreken als hij boodschappen komt doen in onze wijk!

Tekst: Daan Wildenboer & Jan van Wonderen

Foto's: Jan van Wonderen

Thuis

Morris is 7 jaar en Max is 9 jaar en met hun vader en moeder wonen ze in de Parkstraat. 'Superhandig om hier te wonen want we zijn vlak bij school en bij onze vrienden.' Huisdieren hebben ze niet maar zouden ze wel willen. 'Een kat of een hamster, maar daarvoor hebben we te weinig tijd.'

De broers slapen gezellig samen op één kamer en vinden elkaar: 'aardig en grappig en natuurlijk superhandig dat er altijd iemand in de buurt is om mee te spelen.'

School

Zoals veel buurtkinderen zitten Max en Morris ook op de Sterrenkring. 'Het is een leuke school met leuke juffen en meesters,' vinden ze allebei. Morris: 'Ik kan in de pauze ook fijn voetballen op het schoolplein met de goaltjes en ook

volleyballen maar jammer genoeg géén bitterballen!' Meester Remco vinden ze allebei de leukste meester: 'Die geeft drama en creatieve spelletjes én we mochten een keer op zijn auto tekenen!' Muziekmeester Rico is ook een fijne meester. Moeder Gertrude: 'De kinderen komen zingend uit school tegenwoordig.'

Spelen

'Spelen op Thialf natuurlijk, daar kun je superveel dingen doen en daar komen onze vrienden ook. Je bent dan lekker buiten.' De skelterbaan is favoriet, en de tweepersoons skelter 'heel vet'. 'We spelen ook veel op het schoolplein van de Sterrenkring na schooltijd.' Morris: 'Ik kan daar fijn fietsen en stappen.' Max: 'Er is ook een pingpongtafel en dan doen we 'rondje om de tafel.' Max probeert vervolgens de heel ingewikkelde zelf bedachte spelregels

In deze rubriek laten we kinderen aan het woord over wat zij zoal beleven én wat ze vinden van wonen en leven in het Spijkerviertel.

uit te leggen... (het is met een bal en aftikken en rennen en zij vinden het een leuk spel).

Max speelt in het kinderteam basketbal bij de Arnhem Eagels en Morris speelt toneel bij Rozet: 'Soms speel je een ridder of leer je hoe je net doet of je moet overgeven.'

Spijkerviertel

Max: 'Ik vind het gewoon leuk om hier te wonen vlak bij school, bij vrienden en bij Thialf.' Morris is het helemaal met hem eens.

Wens

Max: 'Als ik een wens mocht doen dan zou ik miljonair willen zijn en dan al het geld weggeven aan het goede doel, oude mensen en aan arme mensen.' Na enig overleg besluiten de broers toch niet al het geld weg te geven maar een beetje voor zichzelf te houden. Morris zou graag YouTuber willen worden zoals Kalvijn of Enzo Knol: 'Maar ja, dat is wel een leeg bestaan.'

Tekst: Trudi Hendriks

Foto: Rien Meijer

Ook een (buurt)kind dat iets te vertellen heeft over zichzelf, hobby's, spelen, wonen etc. in de wijk? Neem contact op met wijkkrantspijkerviertel@gmail.com. Wij komen graag en keer met hem of haar praten.

SustOilable

In het hartje van het Spijkerkwartier is 'sustOilable' ontstaan. Marieke Verhaaf en Judith Hendriks zijn een webshop gestart met producten, gericht op mensen die op een bewuste manier met persoonlijke huidverzorging bezig willen zijn.

'Wij zijn gek op mooie en goede verzorgingsproducten. Prachtige potjes en flesjes, we kunnen ze vaak niet weerstaan. We verbazen ons tegelijkertijd over de vele 'claims' die fabrikanten op diezelfde potjes en flesjes zetten. Claims waarvan we ergens wel weten dat het 'te mooi is om waar te zijn'. We gingen op onderzoek uit en vonden producten die echt 100% natuurlijk zijn, die bestaan dus wel! Ze worden echter niet overal verkocht. En als ze al verkocht worden vinden wij ze niet echt mooi en stijlvol'. SustOilable vindt dat verzorgingsproducten puur moeten zijn. Geen gedoe met toevoegingen, kleuren en geuren. De producten zijn puur natuur en bieden uitstekende verzorging voor het hele lichaam. Er is bijvoorbeeld heerlijk verzorgende huidolie, lekkere zeep, fijne geurolie, en wasnoten in het assortiment. De olie is verpakt in stijlvolle glazen pipet flesjes die navulbaar zijn: mooi én duurzaam. www.sustOilable.com

Tekst en foto: SustOilable

links Judith Hendriks en rechts Marieke Verhaaf

Vrouwenkoor Klankkleur eventjes terug in de Lommerd!

Vrouwenkoor Klankkleur zingt al meer dan 25 jaar in het Spijkerkwartier.

Vroeger repeteerde het koor in de Lommerd maar sinds 2012 is basisschool de Sterrenkring aan de Blekerstraat 2 de thuisbasis.

Donderdag 19 december is Klankkleur terug in de Lommerd Iedere vrouw, die zin heeft om een avondje mee te zingen en de sfeer te proeven, is van harte welkom op deze openbare repetitie.

De zaal gaat open om 20.00. Het zingen is van 20.15 tot en 21.45 uur. Er ligt bladmuziek klaar.

Vorbereiden is niet nodig, enige zangervaring is wel nodig. Wanneer de deelname is bevallen, dan is het mogelijk om na de kerstvakantie drie repetities vrijblijvend mee te doen. In elke stemgroep is nog ruimte voor één of twee nieuwe zangeressen. Meestal wordt er licht klassieke muziek, a-capella of met piano-begeleiding gezongen.

Lag de wijkkrant te laat (dus na 19/12) op de mat of wil je meer horen, zien, weten: ga dan naar www.vrouwenkoorklankkleur.nl

Of stuur een berichtje naar vrouwenkoorklankkleur@gmail.com

Foto: Marjan Koudijs

Statenlaan in actie voor een bloeiend voorjaar

Tradities zijn er om in ere te houden

En zo werkten ook dit jaar weer, voor de zeventiende keer, op de eerste zaterdag van november, nagenoeg alle boomspiegelverzorgers van de vierentwintig boomspiegels in de Statenlaan aan het onderhoud van 'hun' tuintjes rondom de bomen. Herfstblad eruit, wintervioelen erin en als kers op de taart de bollen voor een bloeiend voorjaar de grond in. Dit jaar is gekozen voor een biologische aanpak: alle bollen werden geleverd door biologische kwekerij de Keltenhof.

Dus is in het voorjaar in de Statenlaan te bewonderen: biologische blauwe druifjes, tulpen, narcissen, allium, sneeuwroem, hyacint en crocus! (En ondertussen doen de wintervioelen hun best...)

Na gedane arbeid was het aan het einde van de dag opnieuw lekker samen borrelen onder de straatlantaarn in de inmiddels donkere straat.

Het werkt nog steeds: groen verbreedert!

Tekst: Albert en Yolanda uit de Statenlaan

Circulair Spijkerkwartier, wat is dat?

In September 2019 zijn we in de wijk gestart met het project Circulair Spijkerkwartier.

Het project 'Circulair Spijkerkwartier' is een samenwerking tussen De Blauwe Wijk-Economie (een initiatief van bewoners van de wijk Spijkerkwartier), de Gemeente Arnhem en Kringlooporganisatie 2Switch.

Dit plan is gericht op de realisatie van nieuwe samenwerkingsverbanden op het gebied van hergebruik, recycling, upcycling, reparatie en kringloop in de wijk. Dit gebeurt met, voor én door buurtbewoners.

Een belangrijk uitgangspunt van de circulaire economie is dat afval een grondstof is.

We willen de levensduur verlengen van tweedehands producten en materialen in de wijk. Dit doen we door nudging. Door vele kleine duwtjes (projecten) maken we de buurtbewoners bewust dat afval een grondstof is. We willen laten zien dat het mogelijk is om materiaalkringlopen te sluiten waarbinnen de waarde behouden blijft. Zo krijg je hergebruik van hoogwaardige producten en materialen, en zijn er minder grondstoffen nodig.

Het unieke van dit project is dat het start vanuit de bewoners, een zogenaamde 'bottom up aanpak'. Dit in tegenstelling dat een 'top down aanpak' waarin zaken vaak aan de bewoners wordt opgelegd. Wij willen echt samen met bewoners werken aan een circulaire wijk en proberen bewoners te enthousiasmeren en te mobiliseren om samen met ons in actie te komen.

Wanneer deze wijkkrant verschijnt hebben wij onze eerste ideeënsessie met bewoners gehad (17 december) en zullen er waarschijnlijk nog meer initiatieven zijn opgestart.

Momenteel zijn wij al bezig met het opruimen van zwerf fietsen in de wijk en werken wij aan een plan om deze weer op te knappen en te verkopen of verhuren. Daarnaast willen wij graag een aantal wormenhotels realiseren die GFT afval omzetten in compost. Ook zijn al er een aantal bewoners met ideeën gekomen, o.a. het organiseren van een kledingbeurs en het opzetten van een spullenbibliotheek. Heb jij een goed idee en wil je ons helpen, laat het dan weten! Circulairspijkerkwartier@gmail.com

Column van Neeltje

'..en ik heb altijd al een column willen schrijven en ik heb ook al een idee over het onderwerp!' zei Neeltje in de vorige wijkkrant. Neeltje is twaalf jaar en daarmee onze jongste buitenredacteur.

In het Spijkerkwartier wordt het ene knaagdier als huisdier gezien en het ander als vies, lelijk en vervelend. Je hebt ze misschien al zien lopen of eigenlijk scharrelen langs containers.

Waar heb ik het over? Hamsters! En niet alleen hamsters, maar ook cavia's gaan in polonaise door de straten. Neem nou mijn knaagdier, een muis, die heeft toch wat weg van een hamster. Maar waarom zien we die niet als vies, lelijk en vervelend? Dat komt vooral omdat we muizen en ratten als huisdieren zien en hamsters en cavia's als een plaag.

Momenteel zijn er ongeveer 4.765 huishoudens in het Spijkerkwartier.

In De Gelderlander las ik dat volgens een bouwvakker, die aan het riool werkt, er meer cavia's zijn dan inwoners in de wijk!

We kunnen daar iets aan doen: gooi geen brood voor de vogels in de tuin, gooi je afval in de prullenbak en voer de eendjes niet.

Er gaat waarschijnlijk nog meer afval naast containers bij komen, want de gemeente heeft de afvalpas weer ingevoerd. Met zakken naast de bakken nemen de hamsters en cavia's toe. Dus laat je afvalpas thuis, want wie houdt nou niet van knaagdieren-gezelligheid!

Ik ben fan van alle knaagdieren, er is er geen één vies, lelijk of vervelend.

Al denken ze er bij mij thuis anders over en mag ik alleen een hamster in een kooi..

Neeltje

Kerst of de kunst van scheppingsonderhoud

In den beginne is alles geschapen. Mooie tijd, alles nieuw en kakelvers. Zon, maan, sterren, nachtegaal, eikenboom, suikerbiet, mens... alles spiksplinternieuw. Een wonder! En, nog wonderlijker, op zeker moment begon die hele schepping volgens een onzichtbaar hoger plan als een geolied machientje te werken. En hoe! Die van Daarboven zag dat het goed was en gaf de kers op de taart van de schepping, de mens, de opdracht de boel daarbeneden een beetje in de gaten te houden. Kon Die van Daarboven er ook af en toe een weekendje uit.

In den beginne liep alles op rolletjes. Alles en iedereen wist precies wat ie moest doen. En wat ie niet moest doen. En dat werkte. Het leek wel een paradijs, daarbeneden. Tot op zeker moment, een mens is ook maar een mens, er af en toe de klad in kwam. Dan eens hier, dan eens daar. Maar hoe dan ook: de klad kroop er in. En in die volmaakte schepping verschenen krassen, deuken, knopen, gaten en hiaten. De klad zat er ondertussen behoorlijk in! Die van Daarboven konden daar wel eens heel chagrijnig van worden. Hadden ze daar al die moeite voor gedaan? En soms werden ze zó chagrijnig dat ze de kraan van daarboven openzetten en de hele bliksemse boel daarbeneden lieten overstromen. Eigen schuld dikke bult! Terug naar af! Alles opnieuw overnieuw!

Maar ja, zoiets kun je ook niet te vaak doen en bovendien, het was de vraag of het hielp. Want na verloop van tijd begon alles weer van voren af aan: in het begin liep alles op rolletjes tot...ja, hoor! Een mens is nou eenmaal maar een mens!

Toen kwam Die van Daarboven tot inzicht. Die schepping was een mooi hoger plan, maar in de praktijk blijkbaar niet helemaal volgens hoger plan uitvoerbaar. Een schepping zonder krassen, deuken, knopen, gaten en hiaten zat er, helaas maar waar, niet in! Het was even slikken voor Die van Daarboven, maar het was beter om met dat idee te leren leven. Niet makkelijk, wel zo realistisch. Maar hoe nu verder?

Die van Daarboven moest er even over na denken. En bedacht op zekere morgen het volgende: 'In plaats van maar te blijven hopen dat die daarbeneden geen deuk in de schepping schoppen, is het handiger die ik die van daarbeneden leer hoe ze zelf de schepping van tijd tot tijd van al die krassen, deuken, gaten en hiaten kunnen verlossen! Wel zo handig!' Zo gedacht, zo gedaan. Het liep ondertussen tegen het einde van het jaar. Wilde Die van Daarboven er dit jaar nog werk van maken om die daarbeneden de kunst van het scheppingsonderhoud te leren moest 'ie een beetje voortmaken. 'Een goed voorbeeld doet wonderen!' dacht die van Daarboven. 'Laat ik daar maar eens mee beginnen.'

En zo is het gekomen dat tegen het einde van het jaar ergens in een afgelegen schuurtje achter een afgelegen cafeetje in een afgelegen streek in een afgelegen land een os en een ezel de opdracht kregen dat voorbeeld van hoe de schepping af en toe van al haar deuken en gaten verlost kon worden een beetje warm te houden. Want dat schuurtje tochtte behoorlijk en buiten vroor het dat het kraakte. Maar binnen was het lekker warm. En ondertussen stond boven dat schuurtje een ster stralender dan ooit de weg te wijzen. Zodat iedereen die af en toe naar boven keek het kon vinden. Hoe de schepping af en toe van haar krassen en deuken verlost kan worden.

Echt gebeurd?

Vraag het de os. Vraag het de ezel. Iaaaa!

'Kerst of de kunst van scheppingsonderhoud' is een verhaal van Albert Hoex. Dit verhaal is onderdeel van de voorstelling 'Waarom de os geen ezel is' van muziektheater Rood Mos.

www.muziektheaterroodmos.nl

11 januari 2020, 18⁰⁰ uur

Het is een mooie traditie in de Vrijstaat, de jaarlijkse kerstboomverbranding. Kinderen struinen de straten af op zoek naar bomen, om op Thialf te bouwen aan een mooie stapel. We steken de fik er in, proosten op het nieuwe jaar, slaan een vrijwilliger tot ridder en eten een oliebol. We proosten met erwtensoep en nemen met wijkgenoten de goede voornemens door. Maar er gaan

stemmen op om het anders te gaan doen. De discussie over fijnstof en CO2 stopt niet bij de grenzen van de Vrijstaat. Wie een kerstboom koopt wil er ook weer van af. Terugplanten kan niet, laten rotten stoot net zoveel CO2 uit. Op de website www.mijnspijkerkwartier.nl staan diverse reacties. Wat vinden jullie? In ieder geval welkom op zaterdag 11/01/20 om 18:00 uur!

Sinds de ondergrondse containers weer dicht zitten nemen de stapels afval in de straten van het Spijkerviertel overhand toe. Foto's van rommel naast de containers worden inmiddels lustig verzameld. Kastjes, autobanden, banken, matrassen, de keuze is reuze.

Het Spijker als het Napels van Arnhem.

Of het dumpen van grof vuil een stil protest is tegen afvalbeleid van Arnhem, waarover naar goed Nederlands gebruik inmiddels al jaren vooral gediscussieerd wordt, of dat mensen het beleid als een excuus zien om eindelijk de berging eens leeg te ruimen, weet ik niet.

Hoe dan ook, het moet een walhalla zijn voor de straatjutters, die graag de openbare ruimte afstruinen op zoek naar pareltjes. De een z'n dood is de ander z'n brood.

Natuurlijk is het niet alléén grof vuil dat gedumpt wordt. Op zich is dat begrijpelijk. Je zal maar in een studentenkamer wonen, met één pasje voor de hele woning. Dat is vragen om problemen. Een jaar of tien geleden woonde ik zélf in een studentenkamer in het Spijker. Het was een

ruimte in de Spijkerlaan met een laag plafond en enkel glas waar het 's zomers loeiheet was. Acht-en-dertig-graden-in-de-nacht-heet.

Dat de kamer bij nader inzien niet de geadverteerde 20 maar 17 vierkante meter was, dat er gaten in de muren zaten én onbestemde vlekken op de muur heb ik toen ik de woning nam genegeerd, aangezien ik binnen twee weken een nieuw onderkomen nodig had of ik zou op straat staan.

De keuken, die mocht wel wat schoner, verzuchtte de verhuurder tijdens de bezichtiging. Maarja, niemand hield zich daaraan. Vol goede moed dook ik direct na mijn verhuizing de keuken in met schoonmaakmiddel in de hand, én maakte een rooster.

Een maand later had ik me er bij neergelegd dat de keukenvloer niet zonder schoenen te betreden was vanwege plakgevaar en een reusachtige snijplank gekocht om te zorgen dat mijn messen,

voedsel en servies het ranzige aanrecht nimmer zouden raken.

Kortom: de logistieke kwaliteiten in een studentenhuis zijn beperkt. Ik snap dus wel dat studenten voor een uitdaging staan als het gaat om de afvalpas. En studenten, die zijn talrijk in het Spijker. Zo talrijk, dat er inmiddels een stop is gezet op het fenomeen 'verkamering'.

In de wijk waar ik tegenwoordig woon, Lombok, wonen een stuk minder studenten. Ook staat er nergens afval naast de containers. Ik moet daar nog steeds een beetje aan wennen. Dat alles netjes is, dat mensen elkaar begroeten op straat. Het voelt een beetje alsof ik op mijn zesendertigste toch eindelijk een soort van volwassen ben geworden.

Hoewel.

In het jaar dat ik hier woon heb ik nog nóóit mijn papiercontainer aan de straat gezet. Vergeten (ja, een jaar lang. Ik kan dat). Ook ben ik al een PMD-kliko kwijtgeraakt (ook dat kan ik) en een afvalpas verloren. En pas, toen ik (wéér) te laat aan het komen was voor mijn afspraak, stond ik zonder pas met mijn vuilniszak voor een dichte kliko. Die heb ik niet op straat gedumpt, maar stiekem in een openbare prullenbak gefrommeld. Dus vooruit, een béétje volwassen. En een beetje chaoot. Een beetje Lombok, een beetje Spijker.

Foto: Rens Plaschek

De wijkkrant Spijkerviertel wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerviertel (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier)

Editie: nr. 111, winter 2019

Redactie: José Botman, Foeke Galema, Trudi Hendriks, Pauline Steerneman, Lucille van Straten, Jan van Wonderen, Daan Wildenboer, Katja Krediet.

Fotografie: Rien Meijer en anderen

Foto cover: Rien Meijer

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijsning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Website: www.mijnspijkerviertel.nl

Facebook: www.facebook.com/mijnspijkerviertel

Twitter: twitter.com/spijkerviertel

Alles weten over het Spijkerviertel? Volg en like ons op Facebook en Twitter en/of ga naar mijnspijkerviertel.nl.

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat 185 a, info@lommerd.nl

Gemeente: 0900 1809

Afvalophaaldienst Sita: 026 4460490

Politie: 0900 8844

Wijkagent: Frank Daeseleer, frank.daeseleer@politie.nl

Drugsoverlast melden: 026 35424299

Kopij aanleveren: Kopij voor nummer 112 dient te worden aangeleverd vóór 18 februari 2020 via wijkkrantspijkerviertel@gmail.com.

Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgaaf van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat.

Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te verspreiden en te verspreiden dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerviertel en website. Stukken van 200-400 woorden (met een foto) maken meer kans op plaatsing.

Overzicht agenda wijkkrant 2020:

Nummer 112 inleveren kopij: 18 februari

Nummer 113 inleveren kopij: 19 mei

Nummer 114 inleveren kopij: 18 augustus

Nummer 115 inleveren kopij: 17 november

Oplossing zoekplaatje:
foto 1 Rietgrachtstraat, zijkant pand HPC
drukkerij
foto 2 Anna Yoga centrum Kastanje, hoek
Parkstraat
foto 3 Prins Hendrikstraat 33
foto 4 Pand hoek Parkstraat - Prins
Hendrikstraat